

Kraków, 9 I 1962 r.

L.dz. 3 /62

Redakcja "Ruchu Filozoficznego"

T o r u ń

Warszawska 20 parter

na ręce Prof.dr T.Czeżowskiego

*h. dr. 29/RF/62
wpłynęło 11.1.62
[signature]*

Sprawozdanie za II półrocze 1961 r. z działalności Krakowskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Filozoficznego.

W okresie sprawozdawczym Krak.Oddział PTF odbył 3 posiedzenia naukowe KO PTF z następującymi odczytami:

- 14 X - Prof.dr Izydora Dąbbska (Kraków)
O uzasadnianiu sądów dotyczących zdarzeń przyszłych
- 26 X - Prof.dr Tadeusz Czeżowski (Toruń)
O deiktycznej definicji
- 28 X - Dr Adam Podgórecki (Warszawa)
O socjologii prawa

oraz 1 posiedzenie naukowe Sekcji Estetyki przy KO PTF zorganizowane wspólnie ze Stowarzyszeniem Historyków Sztuki w dn.22 XI, na którym Prof.Teddy Brunius wygłosił odczyt w języku angielskim pt. "O funkcji dzieła sztuki".

Liczba członków w dn.31 XII 1961 r. wynosiła 76 członków, spośród których 26 osób należy do Sekcji Estetyki. W ciągu okresu sprawozdawczego zmarł jeden z członków KO PTF dr Witold Galeński, adiunkt przy Katedrze Filozofii Przyrody później przy Katedrze Logiki UJ, długoletni członek Ko-

Program

Ogólnopolskiego Studenckiego Sympozjum Filozoficznego,
które odbyło się w Zakopanem, w dniach od 14. IX do 27. IX br.

Temat ogólny: „Przedmiot i metody filozofii”

- I
1. Niektóre problemy filozoficznej antropologii. - ref. Jacek Sytyński, U.W.
 2. Dwa rozumienia etyki Nietzschego - ref. J. Zwinogrodzki, U.M.K.
 3. Negatywnistyczna koncepcja filozofii - Zabłudowski, U.W.
 4. Klasyczna koncepcja filozofii - Z.K. U.L-u.
 5. Rodzaje wiedzy koniecznej - Wojtkiewicz, K. U.L.
 6. Język nauki a język sztuki - Piotr Graff, U.W.
 7. Fenomenologiczna koncepcja filozofii - Jan Szewczyk, U.J.
 8. Fenomenologiczna koncepcja filozofii - Bogdan Chwedeń-czyk, U.W.

II. „O możliwościach komunikacji między filozofiami”

- było to dyskusja, do której zagajenie zrobili:

1) Dr. Stepień, K. U.L.

2) B. Chwedeń-czyk, U.W.

3) J. Szewczyk, U.J.

R. Janak, L. Kosa-Ruska, Stef. Nowak

R. Injster, M. Beusko

Misyjny Związek Mszalny XX. Pallottynów.

Warszawa, Krak. - Przedm. 71. Skrytka 450.

Ustawy Związku są następujące:

I. CEL.

Członkowie popierają przez swoje ofiary wychowanie misjonarzy i przyczyniają się przez to do rozszerzania wśród narodów czci Najśw. Marji Panny, Królowej Apostołów.

II. KORZYŚCI.

Za żyjących i zmarłych członków i za ich potrzeby odprawiają się corocznie **1095 (co dzień trzy) Mize św.** W ten sposób członkowie mają codziennie udział w kilku Mszach św. Prócz tego członkowie jako dobrodzieje naszego Stowarzyszenia Misyjnego uczestniczą w modlitwach i dobrych uczynkach jego członków a zwłaszcza w zasługach tych misjonarzy, do których wychowania przyczynili się przez swe ofiary.

III. WARUNKI.

Jako ofiarę składa się:

1. *Za osoby żyjące:* a) na rok 1 zł.; b) na całe życie 5 zł.; c) na zawsze (i po śmierci) 10 zł.
2. *Za zmarłych:* a) na rok 1 zł.; b) na zawsze 5 zł.

Zapisują się do Misyjnego Związku Mszalnego XX. Pallottynów.

Imię i nazwisko	Miejscowość	OFIARA
		Zł.
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		

STOWARZYSZENIE MISYJNE
KSIĘŻY PALLOTYNÓW

WARSZAWA

KRAKOWSKIE PRZEDMIEŚCIE 71

Telefon 2-40-15 P. K. O. 14.664

Warszawa dnia 27 kwietnia 1937 r.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus !

Szanowna Pani !

Za nadesłaną nam ofiarę na Misyjny Związek Mszalny w kwocie 10 zł. składamy najserdeczniejsze podziękowanie. Pan Jezus niech użyczy łask potrzebnych i błogosławieństwa, o co prosimy. Pomoc ta, jakiej nam Szan. Pani przez to udziela, jest nam bardzo potrzebna w obecnym czasie, ponieważ znajdujemy się w poważnych kłopotach materialnych. Niech Bóg raczy wspierać Szan. Panią w dobrym i w trudnościach. Starajmy się zbliżać się do Niego coraz więcej przez dobre i uczynki i podobać się tym Jemu. Wspierając innych, duchowo, czy materialnie, przyczyniamy się do wykonywania dobrych uczynków, bierzemy udział w ich zasługach, oraz zapewniamy sobie podobną pomoc w potrzebie. Mało pamiętamy o tym, że za cenę małych wyrzeczeń możemy zebrać wielkie zasługi dla nieba. Opiece Matki Najświętszej polecamy i pozdrawiamy serdecznie w Panu oddani

WYDAWNICTWO KSIĘŻY PALLOTYNÓW
Warszawa, Krakowskie-Przedmieście 71.

REGULAMIN SEKCYJ NAUKOWYCH POLSKIEGO TOWARZYSTWA FILOZOFICZNEGO WE LWOWIE.

§ 1. Sekcja Naukowa powstaje, skoro przynajmniej trzech członkowie czynni Towarzystwa zgłoszą pisemnie w Wydziale Towarzystwa zamiar jej zawiązania a Wydział się na jej zawiązanie zgodzi. W zgłoszeniu należy podać nazwę Sekcyi i jej cel.

§ 2. O zawiązaniu Sekcyi Wydział Towarzystwa zawiadamia wszystkich członków Towarzystwa. Każdy członek Towarzystwa, który zgłosi gotowość należenia do Sekcyi, zostaje jej członkiem. Zgłoszenia dokonuje się przed ukonstytuowaniem się Sekcyi na ręce Przewodniczącego Towarzystwa, później zaś na ręce Przewodniczącego Sekcyi. Członkami Sekcyi mogą zostać także osoby, nie będące członkami Towarzystwa, jeśli zostaną na członków Sekcyi przyjęte jednomyślną uchwałą Wydziału Towarzystwa, powziętą na wniosek Przewodniczącego Sekcyi, przedstawiony Przewodniczącemu Towarzystwa.

Członkiem Sekcyi być przestaje, kto ani przez dwa lata nie wygłasza referatu na posiedzeniach Sekcyi ani też nie uczestniczy bez zawiadomienia Przewodniczącego Sekcyi w pięciu bezpośrednio po sobie następujących posiedzeniach Sekcyi — jak też kto zgłosi swe wystąpienie z Sekcyi.

§ 3. Czynnych członków Towarzystwa, którzy zgłosili się na członków Sekcyi, Wydział Towarzystwa zaprasza na zebranie konstytuujące w celu dokonania wyboru Zarządu Sekcyi, złożonego z Przewodniczącego, jego Zastępcy i Sekretarza. Członkiem Zarządu Sekcyi może być tylko członek czynny Towarzystwa. Wybrani na zebraniu konstytuującym członkowie jej Zarządu pełnią swe funkcje do końca danego roku kalendarzowego. Na każdy

następny rok kalendarzowy członkowie Sekcyi, będący członkami czynnymi Towarzystwa, dokonują ponownego wyboru Zarządu, przyczem dotychczasowi jego członkowie mogą być wybrani ponownie. Wyborów dokonuje się w głosowaniu tajnym zwykłą większością głosów. O wyniku wyborów należy bezzwłocznie zawiadomić Wydział Towarzystwa. W razie ustąpienia członka Zarządu przed upływem roku kalendarzowego członkowie Sekcyi, będący czynnymi członkami Towarzystwa, wybierają w jego miejsce innego członka, który urzęduje do końca danego roku kalendarzowego.

§ 4. Członkowie Sekcyi mogą uchwalić wewnętrzny regulamin swych czynności i obrad, zgodny z postanowieniami statutu Towarzystwa i z niniejszym regulaminem; mogą też nałożyć na siebie na rzecz Sekcyi jednorazowe lub stałe opłaty i powstałym stąd dochodem, tworzącym pod względem prawnym własność Towarzystwa, rozporządzać.

§ 5. Sekcyja nie występuje na zewnątrz; czyni to w razie potrzeby (komunikaty itp.) w jej imieniu Wydział Towarzystwa.

§ 6. Sekcyja prowadzi protokół swych czynności i obrad a z końcem każdego roku kalendarzowego przedkłada Wydziałowi Towarzystwa sprawozdanie ze swej działalności oraz wykaz swych członków.

§ 7. Sekcyja przestaje istnieć, gdy uchwali ją rozwiązać Wydział Towarzystwa albo gdy sama uchwali się rozwiązać. W głosowaniu nad rozwiązaniem Sekcyi biorą udział tylko ci jej członkowie, którzy są czynnymi członkami Towarzystwa, a wniosek rozwiązania Sekcyi uważa się za przyjęty, jeśli oświadczy się za nim większość co najmniej dwóch trzecich tych członków, obecnych na zebraniu. Gdy Sekcyja przestaje istnieć, zebrane ewentualnie na jej cel fundusze, zakupione przez nią książki itp. przechodzą pod zarząd Wydziału Towarzystwa, który przeznaczy je na cel, jaki uzna za stosowny.

Regulamin powyższy uchwalił Wydział Polskiego Towarzystwa Filozoficznego na posiedzeniu z 4. października 1936.

56

Seminarium Filozoficzne
Uniwersytetu Mikołaja Kopernika
w Toruniu.
L. 36/47.

Torun, dnia 9 września 1947 r.

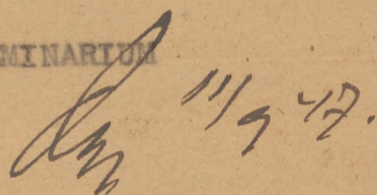
Do

Rektoratu Uniwersytetu Mikołaja Kopernika
przez Dziekanat Wydziału Humanistycznego

w Toruniu.

Na pomyślnie etatu asystenta przy Seminarium Filozoficznym, oprócz-
nioną po odejściu mgr Ireny Tronowskiej do Seminarium Filologii Romań-
skiej, przedstawiam wniosek mianowania mgr Krystyny Swinarskiej J.

KIEROWNIK SEMINARIUM

(-) Prof. Dr. Tadeusz Czeżowski.

Wydawnictwa seryjne

Biblioteka Klasyków Filozofii PWN Warszawa, nowe pozycje:

Fryderyk E n g e l s , Dialektyka przyrody - przełożył Tadeusz Zabłudowski, wstępem poprzedził Władysław Krajewski /1979, s. LIV, 453, cena w opr. 80 zł/.

Wieloznacznie

W serii wydawniczej "Filozofia i Logika" Uniwersytetu Poznańskiego /zob. Ruch Filoz. XXXVII, s. 1086 ukazały się w dalszym ciągu pozycje: 21. Józef Urbaniak, Konserwatyzm w poglądach społeczno-filozoficznych Henryka Rzewuskiego /1979, s. 116, cena 29 zł/; 22. Bolesław Andrzejewski, Poglądy filozoficzne Władysława Mieczysława Kozłowskiego /1979, s. 105, cena 25 zł/; 23. Grzegorz Kotlarski, Teoriopoznawcze i metodologiczne aspekty filozofii Patrycego Przecytańskiego /1750-1817/, /1979 s. 100, cena 25 zł/.

*Gasparski
z. 13/4 t. 57*

Elementy logiki, semiotyki i metodologii projektowania /zob. Ruch Filozof. XXXVII, s. 249a / . Zagadnienia psychologii projektowania /1979, s. 141/, Projektowanie a społeczeństwo /1979, s. 122/, Nauka o projektowaniu, koncepcja rozwoju /1979, s. 131/, O rozwiązywaniu zadań projektowych w praktyce /1978, s. 114/. Seria pięciu zeszytów pod redakcją Wojciecha Gasparskiego, Danuty Miller i Andrzeja Skarżęckiego, wydana przez Instytut Filozofii i Socjologii PAN, zawiera referaty, wygłoszone na sesji naukowej "Metodologia projektowania i badania pokrewne nad projektowaniem" zorganizowanej przez Pracownię metodologii projektowania Zakładu Prakseologii IFiS PAN 11-13 IX 1977.

Biblioteka Studiów nad Marksizmem tom 19: Ryszard Pangsiuk-Dziedzictwo heglowskie i marksizm /Książka i Wiedza 1979, s. 425, cena 80 zł/ Struktura treści: Wstęp - Historia marksizmu jako problem badawczy; Koncepcja podmiotu poznania w Hegla Fenomenologii

164

T e z y
Wykładu Prof. Dr. KAZIMIERZA SOŚNICKIEGO
pt. " Konsultacje".

Typy konsultacji

- I. W sprawie posługiwania się słownikami, encyklopediami, atlasami, tablicami matematycznymi, bibliografią, katalogiem bibliotecznym, słownikiem ortograficznym, synonimicznym -
zaznajomienie z budową tych pomocy, podanymi w nich uwagami co do ich urządzenia, sposobu użytkowania i.t.p.
- II. W sprawie korzystania z lektury pozawykładowej i pozaćwiczeniowej, rozszerzającej i uzupełniającej wiedzę
 1. wskazanie tej lektury, dzieł podstawowych, czasopism naukowych, ich kierunku, charakteru, poradnictwo w jej doborze, w jej wyszukiwaniu.
 2. Informacje co do sposobu jej przeprowadzenia -
 - a/ rozumienie tekstu - czytanie całości, czytanie częściami, rozumienie słownictwa, terminologii, zwrotów językowych i.t.p.
 - b/ rozumienie sensu całości
 - c/ streszczenie poszczególnych części lektury, oraz związków treściowych tych części z sobą.
 - d/ robienie wyciągów np. szkic, konspekt całości, treści potrzebnych dla rozwiązania pewnego tematu itp.
 3. Układanie tematów, ćwiczeń, problemów samodzielnie przez studenta w związku z treścią lektury i rozwiązywanie ich np. przykładów, tematów zadań matematycznych itp.
 4. Kontrola lektury.
- III. W sprawie przygotowania studentów do egzaminów
 1. Organizacja tych konsultacji-systematyczny podział studentów na małe grupy - każda grupa ma 1 godz. w miesiącu, na którą przygotowuje np. miesięczny materiał wykładowy.
 2. częściowo miesięczne egzaminowanie z materiału miesięcznego, z materiału ćwiczeń i seminariów
 3. Wskazywanie na braki w rozumieniu, opanowaniu myślowym itp.
 4. Ogarnianie całości materiału
- IV. W sprawach prac magisterskich
 1. pomoc w ustaleniu, sformułowaniu, wyjaśnieniu tematu pracy
 2. dobór materiałów - lektury, aparatury, odczynników, okazów i.t.p.
 3. omówienie planu pracy, jej konspektu, spisu treści, metody opracowania, metody eksperymentów i.t.p.
 4. Omówienie ważniejszych, trudniejszych problemów stanowiących treść pracy - pojęć, terminów, tez, praw naukowych i.t.p.
 5. Wskazówki co do zewnętrznej strony pracy - jej rozmiary, rozmiary całości i poszczególnych jej części, ilustracje, mapy, wykresy, graficzna strona pracy
 6. Kontrola nad terminami postępowania pracy wg. przedtem ułożonego planu i terminarza wyłonienia pracy.

Toruń, dnia 19.III. 1952 r.

prof. Gackowski 145

Kierunek: Matematyka

Rok. ak. 1953/54.

Fizyka, Astronomia,
Biologia i Geografia

P R O G R A M

dla studiujących nauki przyrodnicze na wydz.
mat.fiz.-chem. oraz na wydz. biologii i nauk o ziemi.

L o g i k a

Cel nauczenia:

Zadaniem wykładu i ćwiczeń z logiki dla studiujących nauki przyrodnicze jest: 1) usprawnić studentów w myśleniu i mówieniu jasnym, wyrażym jednoznacznym i uporządkowanym, w myśleniu krytycznym, w poprawnym wnioskowaniu i rozumowaniu, słownu w myśleniu i mówieniu logicznie poprawnym. 2) Rozwinąć logiczną samowiedzę studentów tzn. zaznajomić ich z logicznymi operacjami stosowanymi przy uprawianiu nauk oraz z wartością poznawczą tych operacji. 3) Uściślić aparat podstawowych pojęć i terminów logicznych używanych w myśleniu potocznym i naukowym i wzbogacić go o takie pojęcia i terminy logiczne, które ułatwią precyzowanie pojęć we wszelkich dziedzinach myśli.-

P r o g r a m w y k ł a d u .

W s t ę p : Zadanie i treść kursu logiki.

C z ę ś ć I. O poprawnym logicznie mówieniu.

A. Wstępne wyjaśnienia terminologiczne.

1. Wyrażenia mowy i ich znaczenie.
2. Rodzaje wyrażeń: zdania w sensie logicznym - sady. Składniki zdań: nazwy, funktory - pojęcia. Zakres i treść pojęć. Funkcje zdaniowe i kwantyfikatory. Przykłady zdań o utajonym kwantyfikatorze..... 3

B. Znaczeniowa wadliwość mowy i niektóre sposoby ich usuwania.

1. Mówienie w sposób niezrozumiały dla słuchacza.-
Mówienie z pozorami sensu. Mówienie z sensem wadliwym: posługiwanie się wyrażeniami o znaczeniu

Dziedzina

Wydział Matematyki, Fizyki i Chemii

1953/54

Opisany dnia _____ Nr _____
Zadany _____

- nieostrym (niejasnym), niewyraźnym, chwiejnym, mętnym. Mówienie wieloznaczne: ekwiwokacje, amfibolie, wyrażenia okazjonalne, niedopowiedzenia i t.p. Mówienie chaotyczne: mówienie bezplanowe (brak dyspozycji), mówienie "od środka", pomijanie fragmentów niezbędnych dla uchwycenia całości, a nieznanych słuchaczom itp. Różne zasady układania dyspozycji.. 1 (2)
- 2. Definicje słów jako jeden ze sposobów osiągnięcia znaczeniowej poprawności mowy. Istota i postaci definicji. Warunki poprawności. Definicje projektujące i sprawozdawcze (syntetyczne i analityczne).- Niedefinicyjne sposoby bogacenia zasobu rozumianych wyrazów; pseudodefinicje. Definicje rzeczy, a definicje słów 2 (2)

C z ę ś ć II. O poprawnym logicznie wnioskowaniu.

A. O bezpośrednim i pośrednim uzasadnianiu twierdzeń.

- 1. Uzasadnianie twierdzeń. Uzasadnianie bezpośrednio i pośrednio czyli wnioskowanie. Zasada dostatecznej racji i postulat krytycznego myślenia. Przegląd niektórych czynników, które wprowadzają do umysłów przekonania nieuzasadnione np.: niesprawdzony autorytet, wielokrotne powtarzanie, tradycja, myślenie wedle życzeń i t.p. Chwyty stosowane przy nierzeczowym argumentowaniu: przesuwanie kwestii (ignoratio elenchi) pomijanie faktów niekorzystnych dla uzasadnianej tezy, przerzucanie obowiązku uzasadniania na przeciwnika, argumentum ad hominem, ad misericordiam i t.p., argumentacja mająca tylko pozory logicznej poprawności 1 (2)
- 2. Niezawodne i zawodne schematy wnioskowania. Stosunek wynikania (racji i następstwa). Związek między wartościami logicznymi racji i następstwa. Stosunek równoważności. Logiczne schematy wnioskowania. Stałe logiczne i zmienne. Wynikanie logiczne. Wnioskowanie

wykł. Ćwicze

dedukcyjne jako wnioskowanie wedle schematu
 logicznego..... 2 (1)

B. Wnioskowanie dedukcyjne.

B₁. Logiczne schematy wnioskowania ze zmiennymi zdaniowymi.

1. Funktory zdaniotwórcze od zdań. Negacja. Zdania sprzeczne. Zasada sprzeczności, wyłączonego środka podwójnego przeczenia. Zdanie warunkowe a stosunek wynikania. Układy wartości logicznych poprzednika i następnika, przy których zdanie warunkowe może być prawdziwe i przy których musi być fałszywe. Logiczne schematy wnioskowania warunkowego: modus ponendo ponens, modus tollendo tollens. Błędne (zawodne) schematy wnioskowania warunkowego. Zdania warunkowe sprzężone (przeciwnie, odwrotne i przeciwstawne względem danego). Schemat wnioskowania przez transpozycję. Interpretacja zdania "tylko jeżeli p, to q". Zdania równoważnościowe. Odwracalność każdego ze zdań warunkowych, których poprzedniki się dopełniają, a następniki wykluczają.

Dowody niewprost i niektóre stosowane w nich schematy wnioskowania (schemat Claviusa). Dowody niewprost twierdzeń mających postać zdania warunkowego. Budowanie zaprzeczenia zdania warunkowego.

Schemat sylogizmu warunkowego.

Zdania ze spójnikiem "albo". Alternatywa i dysjunkcja. Zaprzeczenie zdania alternatywnego (prawa De Morgana). Schematy wnioskowania alternatywnego: modus tollendo ponens, dylematy.. 3 (3)

B₂. Logiczne schematy wnioskowania ze zmiennymi nazwowymi.

1. Klasyczne zdania kategoryczne (zdania a, e, i, o)

wykl. 6wioz.

i ich interpretacja. Diagramy Venna. Zdania kategori-
 tegoryczne jednostkowe. Budowanie zaprzeczenia
 zdań kategori-
 znych. (kwadrat logiczny). Budowa-
 nie zaprzeczenia zdań skwantyfikowanych
 (). Zaprzeczanie zdań o wielokro-
 tnej kwantyfikacji (np.).
 Odwracanie zdań kategori-
 znych. Zdania formy
 "tylko S są P".

Tryby sylogistyczne i ich sprawdzanie za pomocą
 diagramów Venna. Obalanie błędnych trybów sylo-
 gistycznych na przykładach.

Przykłady pozasylogistycznych logicznych sche-
 matów wnioskowania kategori-
 znego 3 (3)

2. Dopełnienie zbioru, inkluzja, tożsamość dwóch
 zbiorów, stosunek przecinania. T.zw. stosunki
 międzyzakresowe: zamienność, podrzędność, nad-
 rzędność, krzyżowanie, wykluczania. Diagramy
 Eulera. Podział logiczny i warunki jego popraw-
 ności 1 (1)

3. Zwrotność, symetria, przechodność relacji. Re-
 lacje równościowe. Zasada abstrakcji. Definicje
 przez abstrakcję. Jednoznaczność relacji. Poję-
 cię funkcji. Równoliczność zbiorów. Definicja
 liczby kardynalnej jako przykład zastosowania
 definicji przez abstrakcję. Potęga relacji.-
 Definicje ancestralne i indukcyjne. Izomorfizm
 relacji. Liczby relatywne czyli struktury rela-
 cji. Relacje porządkujące i typy porządkowe.-
 Inne przykłady izomorfizmu 4 (2)

C. Wnioskowanie uprawdopodobniające.

1. Klasyczna i miarowa definicja prwdopodobień-
 stwa. Prawdopodobieństwo względne. Niezależ-
 ność zjawisk i jej kryterium. Prawdopodobień-
 stwo negacji, alternatywy, konjunkcji. Wzór in-
 wersyjny Bayesa. Prawdopodobieństwo następstwa
 ze względu na rację i racji ze względu na następ-
 stwo 2 (2)

- 2. Wnioskowanie redukcyjne i formy zbliżone. Dyskusja uprawdopodobnienia wniosku redukcyjnego przez jego przesłanki 2 (1)
- 3. Indukcja niezupełna i zupełna. Indukcja matematyczna. Indukcja przez proste wyliczenie i indukcja eliminacyjna. Zależność prawdopodobieństwa wniosku indukcyjnego od liczby i różnorodności poszczególnych wypadków.
Wnioskowanie statystyczne: próba i populacja. Postulat i warunki reprezentatywności próby (liczebność, przypadkowość, przypadkowość, uwarstwienie próby) 2 (-)

D. Błędy wnioskowania.

- 1. Błąd materialny, petitio principii, błędne koło. Błąd formalny jako błąd wnioskowania dedukcyjnego. Entymemat. Sposób kontrolowania formalnej poprawności wnioskowania. Rekapitulacja poprzednio wskazanych błędów formalnych wnioskowania.-
Błędy wnioskowania uprawdopodobniającego: np. nieliczenie się z uogólnieniami (hipotezami) konkurencyjnymi (błędna indukcja przez proste wyliczenie). Zbyt szeroki zakres uogólnienia wobec posiadanych danych. Nieliczenie się z początkowym prawdopodobieństwem uogólnienia (wniosku redukcyjnego). Przecoczenie wypadków niezgodnych z uogólnieniem i t.p. 2 (2)

C z ę ś ć III. Logiczna struktura nauk.

A. Nauki matematyczne.

- 1. System dedukcyjny. Stadium przedaksjomatyczne. System aksjomatyczny. Aksjomaty, twierdzenia pochodne. Terminy pierwotne i

zdefiniowane. Pojęcie dowodu i pojęcie tezy. Formalizacja systemu dedukcyjnego. Model (interpretacja) systemu

2 (-)

B. Nauki przyrodnicze.

1. Spostrzeganie, obserwacja, eksperyment. Opis przedmiotów jednostkowych i opis zbiorowości. Klasyfikacja naturalna. Klasyfikacja a wyróżnianie typów.

Opis statystyczny. Szeregi rozdzielcze. Średnie i miary dyspersji.

Opis jakościowy i ilościowy. Liczenie. Pomiar i jego założenia. Wielkości addytywne i nie-addytywne. Pojęcie błędu pomiaru i rachunku wyrównania

6 (3)

2. Prawa będące uogólnieniami zaobserwowanych faktów (prawa rejestrujące). Prawa jakościowe stwierdzające zależność całkowitą. Metody Milla (zgodności, różnicy, zmian towarzyszących). Pojęcie zależności częściowej cech jakościowych i jej mierniki (współczynnik zgodności, współczynnik korelacji).-

Prawa ilościowe stwierdzające związki funkcjonalne między liczbowymi wartościami wielkości zmiennych i niektóre metody ich wykrywania (np. metoda graficzna, metoda najmniejszych kwadratów i t.p.). Prawa graniczne (idealizacje). Prawa o charakterze definicyjnym. Zależność częściowa wielkości zmiennych. Nadzieja matematyczna wielkości zmiennej i błąd średni. Kryterium i miernik częściowej zależności wielkości zmiennych (współczynnik korelacji)

6 (3)

3. Wyjaśnianie faktów i prawidłowości empirycznych. Wpływ wyjaśnienia prawidłowości empirycznej na jej prawdopodobieństwo. Wyjaśnianie za pomocą twierdzeń już dawniej przyjętych

wykl. Ćwicz.

i za pomocą hipotez. Wieloznaczność ter-
minu hipoteza. Hipotezy robocze. Sprawdza-
nie i obalanie hipotez. Wyjaśniająca rola
modeli unaoczniających. Teorie naukowe.-

Praktyka jako sprawdzian teorii	2	(1)
	<hr/>	
	28	14

W s k a z ó w k i

do ćwiczeń z logiki.

- o -

Ćwiczenia należące do kursu logiki winny:

1. przyczynić się do przyswojenia przez studentów twierdzeń i pojęć logicznych poznanych w wykładach,
2. zaprawić praktycznie studentów w poprawnym logicznie mówieniu i myśleniu.

Podane na marginesie programu cyfry orientują ile godzin wykładu (cyfry bez nawiasu) i ile godzin ćwiczeń (cyfry w nawiasach) należy poświęcić poszczególnym tematom.

Materiał podany w programie powinien z reguły wejść w skład treści wykładu, ćwiczenia winny polegać na przerabianiu przykładów ilustrujących poznane na wykładzie pojęcia i przykładów stanowiących zastosowania wyłożonych twierdzeń. W niektórych jednak wypadkach materiał programu może być na ćwiczeniach przerabiany niezależnie od wykładu metodą dyskusyjną. Dotyczy to głównie tematów takich, jak: a) omawianie znaczeniowych wadliwości mowy (część I B_{1,1}); b) omawianie czynników wprowadzających do umysłów przekonań nieuzasadnionych oraz chwytów stosowanych przy nierzeczowej argumentacji (część II.A.1); c) błędów wnioskowania (część II.D.1).

Przy tych tematach można i na wykładzie zastosować metodę dyskusyjną, a więc można wykład przekształcić na ćwiczenia. Jest pożądaną, aby w związku z pierwszą częścią programu studenci otrzymywali jako zadanie domowe napisanie streszczenia i dyspozycji z jakichś krótkich tekstów naukowych. Mogą to być teksty o treści należącej do logiki lub do nauki związanej z kierunkiem studiów grupy. Zadania te powinny zostać przez asystenta poprawione, a zauważone w nich błędy dotyczące wierności, jasności i przejrzystości streszczenia winny zostać na ćwiczeniach poddane analizie przy możliwie aktywnym udziale uczestników.

Zaleca się również - głównie w związku z trzecią częścią programu - lekturę krótkich tekstów naukowych, stanowiących

157

ilustrację zjawisk logicznych omawianych na wykładach. Zadaniem ćwiczenia winna być logiczna analiza przeczytanego tekstu. Lekturę można zastąpić referatem uczestnika ćwiczeń. Referat taki winien się stać przedmiotem rzeczowej i konstruktywnej krytyki uczestników z punktu widzenia wierności sprawozdania, trafności logicznej analizy, jasności i przejrzystości wykładu. Krytykę tę dobrze przygotować za pomocą koreferatu. Kierownik ćwiczeń winien stać na straży rzeczowości i lojalności dyskusji i tępić wszelkie niedozwolone chwytów polemicznych. Winien też eliminować z dyskusji spory słowne i gdy się takie pojawią, wskazać właściwe z nich wyjście.-

Pożądane jest, aby przeciwstawienie sporów słownych sporom rzeczowym stało się osobnym tematem ćwiczenia, opartego na analizie konkretnych przykładów zagadnień spornych.-

Ścisła koordynacja treści wykładu i treści ćwiczeń jest, z uwagi na bardzo szczupłe ramy czasowe kursu logiki, rzeczą niezmiernie ważną, której należy poświęcić szczególną uwagę. Treść ćwiczeń winna być zawsze dokładnie ustalona i dostosowana do treści poprzedzających wykładów. Koordynacja ta wymagać będzie szczególnej uwagi w semestrze II, w którym (inaczej niż w semestrze I) na 2 godziny wykładu przypada tylko 1 godzina ćwiczeń. Podany na marginesie programu rozkład materiału na godziny przewiduje, że drugi semestr rozpocznie się od przerabiania materiału zawartego w punkcie B23, t.j. od przerabiania elementów teorii relacji.-

Cel ćwiczeń seminarjalnych - podniesienie, ugruntowanie wiedzy w swym zakresie.

Podstawą swym jest umysłowa formacja naukowa - Dążenie do formowania umysłu w kierunku pracy naukowej w formacji naukowej i umysłowej. Formacja umysłowa jest celem i jest formacją - rozumienia - analizy i syntetyzacji.

Do tej umysłowej formacji przyczynia się wykształcenie w zakresie wyodrębnienia w rozumieniu naukowym.

I. Wykład z zakresu logiki i metodologii nauki, wykład o logice i metodologii nauki -

Silencium, swobodne - (nie było czasu referencji)
 Porządek wykładu

II. Lektura dzieła: Prace filozoficzne
 (Kant, Hegel, Schopenhauer, Nietzsche)
 i w szczególności Prace filozoficzne - Badania filozoficzne
 rozumienia ludzkiego: Kant, Hegel i Nietzsche
 myślenie naukowe.
 Metody
 Procedury

III. Prace samodzielne -

Porządek referencji - lista prac, ugruntowanie
 Prace filozoficzne -

Portariene: Soine roussetier yonne "cauche"

Argum. onces, Doleur:

1) hys d'air d'air. p'p'p'p'p'

2) roussetier, non roussetier -

§ 3. Pezalulym: idat.

Psychelapum, fci genre (Decoria) i hystop
Kortide onyaly. Hys d'air - Hys d'air. (cognon i hystop)

Pezalulym. portariene de roussetier yonne, idat. Gen.

§ 4.1 indicia nardi.

Dix g'arby cognonum d'air idat:
involucry: Hys d'air.

§ 5. Ed nardi

Ed: roussetier; Factorium i occuy.

§ 6 indicia -

Co tu p[er]i configuratione: i. d[er]ivatio. -

1) *Delocutionis* *Pellucida* *mundi* *...*
2) *Verba*: *nomina* (*nomina substantiva*)
nomina v[er]ba v[er]ba v[er]ba

3) *Verba* *adverbialia* *nomina*, *verba*, *...*
verba:

4) *Verba* *adverbialia*: *nomina* *...* *...*
verba *adverbialia*, *verba*, *...*

5) *Verba* *formata*: *verba* *...* (*verba*) -
verba - *Adverbialia* -

Verba *adverbialia* *verba* *...* *...*
verba. *et*. *diff[er]entia*. *verba*.

Verba: *verba* *adverbialia* *verba* *...* *...*
verba *adverbialia* *verba* *...* *...*
verba *adverbialia* *verba* *...* *...*

(*verba* *adverbialia* *verba* - *verba* *diff[er]entia* *verba*.) -

Verba: *verba* *adverbialia* *verba* *...* *...*

Verba *adverbialia* *verba* *...* *...* *...*

Verba *adverbialia* - *verba* *adverbialia* -

Verba: *verba* *adverbialia* *verba* *...* *...*

Verba - *verba* *adverbialia* *verba* *...* *...*

Skladani a Cykly de utrobom Securisomnu.

Derecetes, Rozprawy o urodnie.

Hume, Antiqua dotyaje romenu ludstvy. Nove

Kant, Prolegomena do metafyziky. Nove

Cicioroli, Provedenijski filozofii

Metakant, Uvodzenie do metafyziky filozofii.

Bowditch, Humanitarna i empirna moralita
o urodnie.

Andersson, O urodnie. Antiqua

Cicioroli, Pastyrinu a skolni vypravani
u urodnie.

Frajzki: *pubes sibi plantarum a leuorigine:*

Predmian gromy

" *Strickony (str. puzymony do przedk. filoz. dla leuigh
undwopmowoy)*

Gromie runny and plantarum.

Ed. podlegany *uoiwa posuceni: puzator. D. epuceniim lab d.*

Bobypicira na scenu. -

Cal Teorizony : *zysuwanie us 2 zasadyzyci egudiciciceni*

florformyzi i mowdani ich wzoryzani.

Acetia taktu

cinaceni a uimowiceni: formowiceni uoyli.

Praby aduci : *lecta i interpretacya wyrokow.*

Scenaricni - formowiceni

Lin. obsceni - uimowiceni. - Kolokwia.

Lectur plantarum - wyrokowiceni Pelerinicki - propaduciki filoz.

Aukciti *Narowid i uoyz*

Wydzit i przedmiot gromy.

Scenu: ol i rakow - iow uoyz gromy

Zorganiowoi powiciceni taktu.

Scenaric: O uoyz uoywa uoyzic. -

Co uoyz uoywa oddiceni powd od form

Ludiciceni, Prabyzani uoyziciceni mowz uoyziciceni. 52

Siuceni: Powid odleg na biologicez. powiciceni 47

John Locke, Name idee uoyz uoyziciceni Pocieni nery. 69.

H. O. Schultze, Cy uoyz uoyz uoyziciceni taktu, uoyziciceni uoyziciceni 73

Gene Berkeley, Jedziciceni uoyziciceni uoyziciceni powiciceni 77

John Locke, Name idee uoyz uoyziciceni Pocieni nery. 69.

Amel, Siva deului, nu se a mai tucie unu vialu (155) (248)

~~Amel~~, Siva deului, nu se a mai tucie unu vialu (235)

~~Amel~~, O via (254)

~~Amel~~, Tula de unu duciu unu vialu (169)

~~Amel~~, O via bialu (261)

~~Amel~~, Co to jan unu vialu (204)

~~Amel~~, O via unu vialu (207)

~~Amel~~, O via unu vialu (210)

~~Amel~~, O via unu vialu (180)